

Branislav Nušić

P U Č I N A

Adaptacija, režija, scenografija, izbor muzike

Kostimografija

Scenski govor

Egon Savin

Lana Cvijanović

Ljiljana Mrkić Popović

Igraju:

Vladimir Nedeljković

Jovanka

Jovan Nedeljković

Marija

Doktor Ružić

Gospođa Živkovićka

Gospođa Nikolićka

Stanković

Marko Urošević

Katica

Ministar

Olgica

NENAD JEZDIĆ

SLOBODA MIĆALOVIĆ

LJUBOMIR BANDOVIĆ

VESNA STANKOVIĆ

BOJAN LAZAROV

CVIJETA MESIĆ

JOVANA BELOVIĆ

BOJAN DIMITRIJEVIĆ

NEBOJŠA MILOVANOVIĆ / GORAN ŠUŠLJIK

MAJA KOLUNDŽIJA ZOROE

MARKO BAĆOVIĆ

BOGDANA OBRADOVIĆ

Inspicijent

Rade Stojiljković

Sufler

Dragana Andelković

Organizator

Vladimir Perišić

Asistent reditelja

Janko Cekić

Asistent kostimografa

Marina Maričić

Majstor svetla

Dragan Arsenić

Realizator zvuka

David Srblijn

Premijera, subota 10. april 2021. u 19.00, Scena „Ljuba Tadić“

EGON SAVIN O PUČINI

Pučina je žanrovski složen komad: tragičan, absurdan i satiričan. To je priča o ljubavnoj aferi jedne lepe, srećno udate žene sa ministrom u vlasti. U ovoj drami svi su ucenjeni i korumpirani, jer je reč o ljudima iz vlasti ili iz neposredne blizine vlasti. Iza porodičnih, prijateljskih i ljubavničkih odnosa isključivo je goli interes. Svi imaju korist od ove afere. Muž koji je službenik u istom ministarstvu, dobija unapređenja, kao i ostali službenici i prijatelji porodice koji čute. Nušić nikada ne bi pisao komad o mladoj udatoj ženi koja ima ljubavnika, ali kad je taj ljubavnik ministar u vlasti, onda je to i političko i državno pitanje. Akterka ove afere je Jovanka, slobodoumna i prepredena mlada žena i majka koja uspeva da usreći sve oko sebe, izuzev svoga muža. Ona je odlučila da uz pomoć svoje lepote, šarma i odsustva stida dođe do vrha u društvenoj hijerarhiji. U ovoj drami, baš kao i u životu, istina prokrije pre ili kasnije i to tamo gde se najmanje očekuje, u samom ministarstvu.

Tako Nušić otpočinje *Pučinu*, britku satiru o političkom i porodičnom licemerstvu i neograničenoj potkuljivosti čoveka kao i neumerenom strahu od istine i odmazde vlasti.

BRANISLAV NUŠIĆ (1864–1938)

Branislav Nušić je omiljeni i vodeći srpski i jugoslovenski dramski pisac u prvoj polovini XX veka, a ubrzo njegova dela postaju domaća klasika koja se bavi ključnim društvenim temama i po tome je ostao neprevaziđen. Iako su najčešće izvođene njegove komedije vodviljskih tokova, okarakterisane kao komedije naravi kao što su *Narodni poslanik* (1883), *Sumnjiwo lice* (1887), *Protekcija* (1889), *Gospoda ministarka* (1929), *Mister Dolar* (1932), Nušić nije ništa slabiji ni u drugim žanrovima. Među prvima u Srbiji je pisao građanske drame, koje su možda ličile na Ibsenove, a bile utemeljene u beogradski milje i srpsko društvo na početku XX veka: *Tako je moralo biti* (1900), *Pučina* (1901), *Svet* (1906), *Iza Božjih leđa* (1909), *Jesenja kiša* (1909). Pisao je i tragedije, poeziju, romane, pripovetke, anegdote iz života, koje je objavljivao kao kolumnista *Politike* i po drugim listovima. Okušao se u poeziji. Značajan doprinos istoriji književnosti dali su njegova istoriografska proza, *Autobiografija*, *Retorika* i putopisi.

Osim kao pisac, Nušić je zadužio srpsku i jugoslovensku kulturu i kao pozorišni pregalac. Osnovao je i vodio Narodni teatar u Skoplju, bio je dramaturg i u dva navrata upravnik Narodnog pozorišta u Beogradu, upravnik Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu i Narodnog pozorišta u Sarajevu. Bio je član Srpske kraljevske akademije.

EGON SAVIN

Egon Savin je redovni profesor na Katedri za pozorišnu režiju Fakulteta dramskih umetnosti u Beogradu. Iza sebe ima mnogo režija raznovrsnog dramskog repertoara, od savremenih domaćih autora koje je režirao u neformalnim trupama do svetskih klasika u najvećim nacionalnim teatrima. Radio je širom bivše Jugoslavije i u inostranstvu: Budimpešta, Trst, Gorica, Beograd, Zagreb, Novi Sad, Skoplje, Sarajevo, Podgorica, Rijeka, Sombor, Kruševac i Zrenjanin.

U Jugoslovenskom dramskom pozorištu režirao je predstave: *Muke po Živojinu* Radoslava Pavlovića (1985), *Na letovanju Maksima Gorkog* (1990), *Mletački trgovac* Vilijama Šekspira (2004), *Šuma A. N. Ostovskog* (2005), *Tako je moralo biti* Branislava Nušića (2007), Molijerovog *Tartifa* (2008), *U močvari* Marine Kar (2009), *Unosno mesto A. N. Ostovskog* (2014), *Pod žrvnjem* Dragoslava Nenadića (2016), *Ujka Vanja A. P. Čehova* (2018).

Višestruki je dobitnik najznačajnijih nagrada za režiju u zemlji i inostranstvu.